

**Den danske folkeafstemning
28. september 2000 om
Danmarks deltagelse i den
fælles europæiske valuta**

Udgivet af
Det Kongelige Danske Udenrigsministerium
Informationssekretariatet
Asiatisk Plads 2, 1448 København K, Danmark

Telefon: +45 33 92 00 00
Telefax: +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Hjemmesider: www.um.dk
www.28september2000.dk

Ansvarsh.: Lisbet Rubinstein
Sekretariatschef
Telefon: +45 33 92 08 47
Telefax: +45 33 92 07 88
E-mail: lisrub@um.dk

Redaktion: Flemming Axmark
Presseråd
Telefon: +45 33 92 19 28
Telefax: +45 33 92 07 88
E-mail: fleaxm@um.dk

Layout: Niels Bøving
Tryk: A.O., København
Produktion: BJ, Frederiksberg, 3361

Teksten må gengives med eller uden kildeangivelse

Printed in Denmark
010900

ISBN 87-7265-949-1

**Den danske folkeafstemning
28. september 2000 om
Danmarks deltagelse i den
fælles europæiske valuta**

De politiske partiers og folkelige bevægelers
stillingtagen – fremlagt af dem selv

September 2000

Forord

Den 28. september 2000 afholdes der i Danmark en folkeafstemning om Danmarks deltagelse i den fælles europæiske valuta, euroen. Beslutningen om at afholde folkeafstemningen traf statsminister Poul Nyrup Rasmussen i marts 2000. Der har siden været en lang og grundig debat.

Den fælles valuta er allerede en realitet, og 12 EU-lande deltager i samarbejdet.

Danmark gjorde det allerede i 1992 under forhandlingerne om Maastricht-traktaten klart, at beslutningen om Danmarks deltagelse i den fælles valuta først ville blive taget på et senere tidspunkt. Som bekendt blev Maastricht-traktaten forkastet af den danske befolkning ved en folkeafstemning den 2. juni 1992. 50,7% af vælgerne gik imod.

Syv af Folketingets daværende otte partier gik herefter sammen og udfærdigede forhandlingsgrundlaget "Danmark i Europa". Forhandlingsgrundlaget indeholder en række ønsker til det fremtidige EU-samarbejde, herunder et ønske om en særlig aftale for Danmark bl.a. vedrørende Den Økonomiske og Monetære Unions tredje fase.

I december 1992 indgik Danmark og de øvrige EU-lande en aftale om Danmarks særlige stilling, den såkaldte Edinburgh-afgørelse. Aftalen indebar bl.a., at Danmark ikke ville deltage i den fælles valuta. Ved en ny folkeafstemning den 18. maj 1993 godkendte de danske vælgere, at Danmark tiltrådte Maastricht-traktaten.

Folkeafstemningen den 28. september 2000 vil ved et ja ophæve det danske forbehold over for den fælles valuta. Danmark vil herefter kunne indtræde i samarbejdet om den fælles valuta den 1. januar 2001. De øvrige tre danske forbehold over for EU-samarbejdet om forsvar, retlige spørgsmål og unionsborgerskab består efter den 28. september 2000. De kan først ophæves ved en ny folkeafstemning.

Dette vil blive den sjette danske folkeafstemning om EU. Den første fandt sted forud for Danmarks indmeldelse i EF i 1973. Siden har der været afstemninger i 1986, 1992, 1993 og senest i 1998 om Amsterdam-traktaten. Bortset fra i 1992 har vælgerne fulgt de forskellige regerings indstillinger i folkeafstemningerne og stemt ja. I Danmark har befolkningen således været nært inddraget i spørgsmålet om Danmarks deltagelse i det europæiske samarbejde.

Den danske regering støtter varmt dansk deltagelse i den fælles valuta. Begge partier i regeringskoalitionen, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, som jeg selv tilhører, ser store fordele for Danmark ved deltagelse.

Danmark har en stærk økonomi og et velfungerende velfærdssamfund med lav arbejdsløshed. Siden 1982 har danske regeringer ført en fastkurspolitik, hvor kronen har været bundet til D-marken. I dag er den danske krone bundet til euroen i et snævert bånd. Fastkurspolitikken har været en medvirkende årsag til den sunde danske økonomi. Deltagelse i den

fælles valuta vil styrke grundlaget for en fortsat positiv udvikling i økonomien og for fortsat høj velfærd og de bedste vilkår for dansk erhvervsliv

Danmark har siden 1973 været med i EU. Danmark har som et mindre land stor fordel af at deltage aktivt i samarbejdet. Vi har i EU en platform til at blive hørt og få indflydelse på vigtige beslutninger. Danmark har sat sit præg på samarbejdet. Vi har kæmpet for at få emner som miljø, åbenhed og beskæftigelse øverst på dagsordenen.

At sikre og bevare fred og stabilitet i Europa

var baggrunden for EU's oprettelse, og det er fortsat en af samarbejdets vigtigste målsætninger. EU's udvidelse med landene i Central- og Østeuropa er den højeste prioritet i de kommende år. Det vil yderligere stabilisere Europa og hjælpe landene til fremgang og velfærd. Danmark har arbejdet for, at udvidelsen sker hurtigst muligt. Danmark vil fortsat bidrage aktivt til at samle Europa.

Denne publikation beskriver holdningerne til Danmarks deltagelse i den fælles valuta hos de politiske partier i Folketinget og de ledende bevægelser uden for Folketinget med deres egne ord.

Niels Helveg Petersen
Udenrigsminister

De politiske partiers og folkelige bevægelser parlamentariske repræsentation

En folkeafstemning om Danmarks deltagelse i den fælles europæiske valuta afholdes torsdag den 28. september 2000.

I denne publikation fremlægger de 10 politiske partier, der er repræsenteret i det danske Folketing (parlament), og de to folkelige bevægelser, der er repræsenteret i Europa-Parlamentet, deres stillingtagen til Danmarks eventuelle deltagelse i den fælles europæiske valuta.

Nedenfor angives den vælgertilslutning, som de 10 partier og de to folkelige bevægelser opnåede ved det seneste valg til henholdsvis Folketinget og Europa-Parlamentet.

Politiske partier og folkelige bevægelser	Folketingsvalget 11. marts 1998		Europa-Parlamentsvalget 10. juni 1999	
	Mandater	Procent	Mandater	Procent
Socialdemokratiet	63	35,9	3	16,5
Venstre	42	24,0	5	23,4
Det Konservative Folkeparti	16	8,9	1	8,5
Socialistisk Folkeparti	13	7,6	1	7,1
Dansk Folkeparti	13	7,4	1	5,8
Centrum-Demokraterne	8	4,3	0	3,5
Det Radikale Venstre	7	3,9	1	9,1
Enhedslisten	5	2,7	-	-
Kristeligt Folkeparti	4	2,5	0	2,0
Fremskridtspartiet/Frihed 2000*	4	2,4	0	0,7
Demokratisk Fornyelse	0	0,3	-	-
Uafhængige kandidater	0	0,1	-	-
JuniBevægelsen	-	-	3	16,1
Folkebevægelsen mod EU	-	-	1	7,3
Færøerne**	2	-	-	-
Grønland**	2	-	-	-
<i>I alt</i>	<i>179</i>	<i>100</i>	<i>16</i>	<i>100</i>

* Valgt som Fremskridtspartiet og repræsenterede dette indtil 12. oktober 1999, hvor Frihed 2000 blev etableret.

** Har hjemmestyre – med to mandater i Folketinget – og er ikke medlem af EU.

Socialdemokratiet

Socialdemokratiet siger ja til den fælles valuta, fordi det er bedst for Danmark. Og fordi vi i fællesskab med de andre europæiske lande vil arbejde for at sætte et mere menneskeligt præg på den internationale økonomiske udvikling. Det europæiske samarbejde om den fælles valuta er en vigtig del af det politiske svar på den omfattende globalisering.

Den internationale økonomi er barsk. Spekulanter kan lynhurtigt flytte penge fra en valuta til en anden og dermed tvinge landene og deres velfærd i knæ. Et forpligtende økonomisk samarbejde mellem landene i Europa er et værn mod den rendyrkede liberalisme. Derfor er et ja til den fælles valuta bedst for Danmark og for danskernes tryghed, velfærd og en stabil økonomisk udvikling.

Med Amsterdam-traktaten blev det slået fast, at samarbejde og sikkerhed i EU hviler på demokrati samt menneskelige og sociale værdier. De danske værdier satte sig tydelige spor i Amsterdam-traktaten. Dermed er der skabt bedre rammer for Socialdemokratiets vision om fred, lighed og frihed i et helt Europa. Beskæftigelse, miljø, forbrugerbeskyttelse, åbenhed samt respekt for menneskerettigheder og ligestilling er nu grundpillerne for Europa i det nye århundrede.

Det europæiske samarbejde er under voldsom forandring i disse år. Udvidelsen af EU er vor generations største chance for at skabe et helt Europa. Vort mål er, at alle mennesker i Europa såvel i Vest som i Øst får gode levevilkår i tryghed og sikkerhed. Fremgang for befolkningerne i hele Europa sikrer vi bedst ved at skabe sikkerhed og stabilitet om den økonomiske udvikling. Også dette taler for, at den fælles valuta skal omfatte så mange lande som muligt – også Danmark.

Danmarks økonomi er i dag bomstærk. Gennem de seneste syv år har de socialdemokratiske ledede regeringer leveret beviset på, at der ikke er konflikt mellem en sund økonomi og et veludviklet velfærdssamfund. Høj beskæftigelse og en stabil økonomisk udvikling er en forudsætning for en fortsat udvikling af velfærdssamfundet. Derfor skal de ydre forudsætninger for holdbar velfærd også være i orden. Så længe Danmark ikke deltager i den fælles valuta, kan en valutakrise hurtigt sætte forudsætningerne for vores velfærd under større pres, end hvis vi var med.

Danmark kan godt stå uden for den fælles valuta. Men skal vi fastholde tilliden til den danske krone, må vi betale en pris i form af højere rente. Det er ikke til gavn for hverken beskæftigelsen eller den enkelte borger. Uden for den fælles valuta er Danmark også i en mere sårbar situation i forhold til valutaspekulation. At stå uden for en fælles valuta koster samtidig indflydelse. Ved ikke at være med lader vi de andre lande bestemme over en politik, som vi af hensyn til den danske økonomi alligevel er nødsaget til at følge.

En dansk tilslutning til euroen giver derfor mere demokrati og større dansk indflydelse, ikke mindre. Det er en del af den danske identitet at være med, øve indflydelse og samarbejde med andre. I Socialdemokratiet har vi altid ment, at man skal være med, hvor beslutningerne træffes. Ansvar og indflydelse går hånd i hånd. Det var på den måde, velfærdssamfundet blev opbygget. Og det er sådan, vi bedst udvikler det fremover. Derfor ønsker vi både at tage ansvar for Europas udvikling og at sikre Danmark indflydelse.

For Socialdemokratiet er euroen ikke bare en valuta. Den er også et solidarisk samarbejde,

som bidrager til stabilitet, udvikling og velfærd i et fredeligt Europa. Modsetningen hertil har vi alt for ofte set i Europas historie. Hvis lande isolerer sig eller bekæmper hinanden indbyrdes, er der større risiko for ufred og usikkerhed.

Socialdemokratiet mener, at et ja til dansk deltagelse i den fælles valuta vil sikre: Tryghed og stabilitet om dansk økonomi – og dermed grundlaget for den fortsatte velfærd. De bedste vilkår for sikringen af beskæftigelse og arbejdspladser i Danmark. Indflydelse på de beslutninger, der under alle omstændigheder påvirker vores fremtid.

Et stærkt samarbejde om den fælles valuta vil understøtte Socialdemokratiets vision om et demokratisk, fredeligt Europa, der kan gøre verden til et bedre sted at leve i for de kommende generationer.

Socialdemokratiet er ikke i tvivl: Et ja til den fælles valuta er bedst for Danmark, bedst for vores tryghed og bedst for vores mål om flere og bedre arbejdspladser.

Et ja giver de bedste muligheder for en fort-

sat stabil økonomi og sikring af et holdbart samfund. De nordiske velfærdssamfund er i dag som model for udvikling af velfærd i Europa.

Det handler om at bruge samarbejdet til at skabe tryghed og stabilitet for alle. I dag søges den danske stemme, når euro-landene lægger retningslinjerne for fremtiden.

Danmark skal være med dér, hvor beslutningerne træffes. Derfor anbefaler Socialdemokratiet et ja til dansk deltagelse i den fælles valuta.

Socialdemokratiet
Thorvaldsensvej 2
DK-1780 København V

Telefon: +45 35 39 15 22
Telefax: +45 35 39 40 30
E-mail: socialdemokratiet@net.dialog.dk
Hjemmeside: www.socialdemokratiet.dk

Venstre – Danmarks Liberale Parti

Venstre går ind for et ja ved euro-afstemningen den 28. september.

Selv om der er væsentlige politiske grunde til, at de danske vælgere bør stemme ja til den fælles europæiske mønt, er der også praktiske og økonomiske fordele ved en dansk deltagelse i euroen.

Først og fremmest giver det Danmark et effektivt værn mod valutaspekulation. Presset på kronen fjernes, fordi den danske krone bliver en del af euroen. Samfundsøkonomisk bliver der behov for færre valutareserver.

For det andet vil der ganske vist være engangsomkostninger for dansk erhvervsliv såvel som det offentlige i forbindelse med overgangen. Men disse omkostninger vil så langt blive overgået af de varige gevinster i form af lavere rente, lettere adgang til billigere og større lånemarkeder samt en reduktion af de nuværende handelsomkostninger i form af valuta-sikring, vekselomkostninger og -gebyrer.

For det tredje vil de lavere omkostninger og det mindre rentespænd som følge af tilslutningen skabe bedre muligheder for dansk eksport og for udenlandske investeringer i Danmark. En styrket konkurrence betyder mere effektiv anvendelse af ressourcer og dermed højere produktivitet. Det medfører så igen billigere varer til de danske forbrugere.

En øget gennemsigtighed som følge af en fælles valuta vil gøre det nemmere at sammenligne niveauerne for lønninger, sociale ydelser, skatter m.v. Det er muligt, at dette kan gøre arbejdskraften mere mobil, f.eks. skaffe arbejdskraft fra andre EU-lande til de områder i Danmark, hvor vi mangler arbejdskraft, eksempelvis ingeniørområdet, sundhedsvæsenet, IT, bioteknik m.v.

For det fjerde må vi nævne virkningen af

et eventuelt nej. Her er der helt overvejende tale om negative følger, nemlig højere rente og eventuelle lejlighedsvis valutaspekulationer mod den danske krone. Måske kan de klare gennem Nationalbankens interventioner og renteforhøjelser, men i værste fald kan der blive brug for kraftige opstramninger af den nationale økonomiske politik, ja ligefrem en udtræden af fastkurs samarbejdet med en flydende dansk krone som under fortidens kriser.

Gennem ØMU'en har medlemsstaterne fået et mere sikkert og holdbart grundlag, f.eks. når der skal udformes social- og beskæftigelsespolitik. Selv om man ikke skal undervurdere indflydelsen fra de større stater som først og fremmest Tyskland og Frankrig, giver euroen de mindre europæiske lande, herunder Danmark, bedre muligheder for økonomisk og politisk indflydelse, end de havde under ØMU'ens tidligere faser. De får samme formelle stemmeret som f.eks. Tyskland i Den Europæiske Centralbanks styrelsesråd og også kvaliteten af deres argumenter får bedre mulighed for at slå igennem, når de sidder med til bords, både når beslutningerne træffes, og når de forberedes.

Afstemningen den 28. september er et rent dansk anliggende. Et nej vil have meget begrænsede virkninger i det øvrige Europa, men for Danmark vil det betyde, at også de resterende danske EU-undtagelser (forsvar, flygtninge og kriminalitetsbekæmpelse) vil blive forlænget. Danmark vil dermed i en uoverskuelig fremtid være placeret på et politisk sidespor i EU-samarbejdet, et slags B-medlemskab.

EU-modstanderne i Danmark hævder, at euroen blot er første skridt hen imod Europas Forenede Stater. Det har modstanderne i øvrigt hævdet ved samtlige folkeafstemninger si-

den 1972. Men Venstre ønsker ikke oprettelsen af Europas Forenede Stater. Selv om enkelte kendte europæiske politikere har haft fantasier i den retning helt tilbage til 1950'erne, er der intet større europæisk land, som nogensinde har villet nedlægge sig selv som nationalstat. Det er der heller ikke i dag.

Euroen er heller ikke en glidebane, som nogle hævder. Danmark ved nøjagtig, hvad man siger ja til. Danmark er i forvejen med i Den Økonomiske og Monetære Union og har dermed de samme forpligtelser som euro-landene. Det, de danske vælgere skal tage stilling til den 28. september, er alene den tredje og sidste fase af ØMU'en, altså den fælles valuta.

Hvis Danmark i fremtiden skal være med i mere EU-samarbejde med suverænitetssafgivelse, vil Venstre kræve, at den danske befolkning skal tage stilling til disse udvidelser, punkt for punkt, ved nye folkeafstemninger. Det kunne f.eks. ud over forsvar, flygtninge og kriminalitetsbekæmpelse være et udvidet samarbejde om miljøpolitik.

Skabelsen af den fælles valuta, som har været forhandlet i EU lige siden 1970'erne, er

en af de stærkeste byggesten i det europæiske samarbejde. Hermed er Europas største og økonomisk stærkeste magt, nemlig Tyskland, blevet stillet lige med de øvrige. Med euroen og den fælles europæiske centralbank sidder alle de deltagende lande med til bords, når der træffes beslutninger.

Ved at deltage i den fælles mønt mister Danmark kun formelt suverænitet, men vinder reel indflydelse på den rente- og pengepolitik, som vi under alle omstændigheder frivilligt har lovet at følge.

Gennem et nej forhindrer vi os selv i at øve indflydelse både på de internationale udviklinger og vort eget velfærdssamfund. Derfor tilråder Venstre et ja den 28. september.

Venstre – Danmarks Liberale Parti

Søllerødvej 30
DK-2840 Holte

Telefon: +45 80 22 33

Telefax: +45 80 38 30

E-mail: venstre@venstre.dk

Hjemmeside: www.venstre.dk

Det Konservative Folkeparti

Det Konservative Folkeparti anbefaler et klart ja til dansk deltagelse i den fælles mønt ved folkeafstemningen den 28. september 2000. Det konservative ja er ikke begrundet i en dogmatisk tilslutning til alle uddybninger af det europæiske samarbejde, men er en konkret vurdering af, at der vil være flere fordele end ulemper for Danmark ved at være med i den fælles mønt.

Europas Forenede Stater er ikke en ønskværdig målsætning for Det Konservative Folkeparti. Det er heller ikke den model, vi ser tegne sig i fremtidens EU. Tværtimod ser vi et stærkt og samarbejdende Europa, som også i fremtiden vil tage udgangspunkt i nationalstaten som det bærende for det folkelige fællesskab og demokratiet.

For Det Konservative Folkeparti er ØMU'en både et økonomisk og et politisk projekt. Vi er af den overbevisning, at den fælles mønt har langt flere fordele end ulemper for Danmark, uanset om vi tænker i rent økonomiske eller i politiske argumenter.

Det Konservative Folkeparti mener, at den fælles mønt vil være den bedste vej til at sikre Danmarks placering i Europa og give de bedste muligheder for dansk indflydelse på den europæiske udvikling.

Den fælles mønt er skabt af politikere, og den har et politisk mål. Vi skal i samarbejde og i fællesskab i Europa hjælpes ad med at skabe det bedste grundlag for produktion, eksport og stabilitet. De europæiske lande har gennem EU-samarbejdet bøjet sig mod hinanden i respekt for nationale forskelle. Vi har udvidet og uddybet samarbejdet gennem mange år, hvor igennem vi i dag har opnået, hvad tidligere generationer ville misunde os. Et Vest-europa uden krig i 55 år. Det projekt mener

Det Konservative Folkeparti, at Danmark bør deltage aktivt i.

EU har bevist sin praktiske værdi. Europa blev med Det Indre Marked parat til at tage udfordringen fra globaliseringen op, og med introduktionen af ØMU'en falder de sidste barrierer for en dynamisk udvikling af det europæiske marked for varer, tjenesteydelse, kapital og arbejdskraft.

Det Konservative Folkeparti er af den overbevisning, at et ja ved folkeafstemningen den 28. september skaber det bedst mulige fundament for EU's udvidelse mod øst. En af de vigtigste udfordringer, som Europa i disse år står overfor, er opgaven med at skabe et politisk rum i EU for de østeuropæiske lande. Stabilitet og vækst i økonomien er en forudsætning for, at det projekt kan lykkes. Euroen er vores garanti for en sund og vækstorienteret økonomi i hele Europa. Et ja til den fælles mønt er således et vigtigt bidrag til EU's udvidelse mod øst.

Et ja ved folkeafstemningen den 28. september 2000 vil være den beslutning, som fremover sikrer Danmark den største velstand og de mest trygge og stabile økonomiske rammer – privatøkonomisk såvel som samfundsøkonomisk. På talrige økonomiske områder vil det være en fordel, at Danmark og vore vigtigste samhandelspartnere har den samme valuta.

ØMU'en er opbygget omkring de samme økonomiske principper som har været gældende i Danmark gennem de seneste årtier. Dansk deltagelse i den fælles mønt ligger således i smuk forlængelse af borgerlig økonomisk politik op gennem 1980'erne. Det Konservative Folkeparti indførte fastkurspolitikken i 1982 for at få en stabil valuta, en lav og stabil inflation, en lav rente og kontrol over under-

skuddet på de offentlige finanser. Det er præcis disse mål, ØMU-samarbejdet tilgodeser.

Den fælles mønt er desuden en naturlig overbygning til Det Indre Marked. Gennem afskaffelse af de mange hindringer, der er for den størst mulige samhandel mellem landene i Europa, skabes større velstand for borgerne i Europa. Ved et ja vil forbrugere og virksomheder spare penge på at veksle og kurssikre, når de handler på tværs af landegrænserne. Dansk deltagelse i den fælles mønt medfører desuden, at det bliver lettere at sammenligne priser landene imellem, hvilket vil øge konkurrencen blandt de europæiske virksomheder og derigennem sikre et nedadgående pres på priserne.

Et ja til den fælles mønt vil derudover mindske rentespændet til euro-området, hvilket har en række konkrete økonomiske fordele for

danskerne og dansk økonomi. I dag er vores rente ca. 0,5 procentpoint højere end i Tyskland, hvilket ifølge Økonomiministeriet årligt koster ca. 1/2 procent af BNP svarende til ca. 10.000 beskæftigede.

Det Konservative Folkeparti

Nyhavn 4

Postboks 1515

DK-1020 København K.

Telefon: 33 13 41 40

Telefax: 33 93 37 73

E-mail: konservative@konservative.dk

Hjemmeside: www.konservative.dk

ØMU-hjemmeside:

www.konservative.dk/euro-index.html

Socialistisk Folkeparti

Socialistisk Folkeparti vil anbefale vælgerne at stemme nej til dansk deltagelse i ØMU'en ved folkeafstemningen den 28. september. SF vender sig imod dansk ØMU-deltagelse af følgende hovedgrunde:

– SF anbefaler et nej for Europas skyld. Med udvidelsen er EU på vej mod at blive et samarbejde mellem 25-30 lande, som vil være meget forskellige – langt mere forskellige end de nuværende 15 lande. Det vil skabe store problemer, hvis man tvinger alle til at følge de samme regler på alle områder. Ikke mindst på det økonomiske område vil det give meget store problemer, hvis man vil gennemtvinge brugen af euro og ØMU-reglerne i så forskellige lande som f.eks. Tyskland, Portugal, Litauen og Slovakiet. Risikoen for, at man påfører de skrøbelige økonomier i ansøgerlandene stor skade ved at fastholde krav om deltagelse i ØMU'en, er overhængende. Ved at stå udenfor medvirker Danmark til at opretholde et euro-frit rum i Europa, der dermed tilbyder ansøgerlandene et reelt alternativ.

– SF anbefaler et nej, da ØMU-reglerne foreskriver en bestemt økonomisk politik uanset den økonomiske situation – og fordi reglerne skaber arbejdsløshed. ØMU-kravene og ØMU'ens ensidige fokusering på prisstabilitet vil have store menneskelige og økonomiske omkostninger. Det skyldes, at vi får færre muligheder for at føre en økonomisk politik, der bekæmper arbejdsløsheden.

– SF anbefaler et nej, fordi ØMU'en er et usikkert projekt. ØMU'en er hverken stabil eller stærk. Den er et meget sårbart projekt, der enten vil bryde sammen eller sætte turbo på udviklingen mod den politiske union, der kan føre til en egentlig statsdannelse. Det viser både historiske erfaringer og økonomiske over-

vejelser, samtidig med at vi kan se, at stærke kræfter arbejder for, at udviklingen går den vej.

– SF anbefaler et nej, fordi ØMU'en vil styrke unionsudviklingen i en retning, der hurtigt kan true velfærden. Der vil blive et stadig større pres for at indføre yderligere restriktioner på finanspolitikken, som landene i dag selv fastlægger, og i yderste konsekvens er fælles finanspolitik ikke umulig. Hertil kommer det, der så pænt kaldes "et fleksibelt arbejdsmarked", men som reelt betyder lavere løn og lavere arbejdsløshedsdækning, og lignende. Et ja vil have konsekvenser for den måde, vi indretter vores velfærdssamfund på, og der er en betydelig risiko for, at ændringerne kommer til at bygge på usolidariske principper, der fører til mindre velfærd og større ulighed.

SF frygter, at en unødvendig og udemokratisk ØMU, der bliver presset ned over hovedet på de europæiske befolkninger, vil underminere opbakningen til de nødvendige dele af det europæiske samarbejde vedrørende de grænseoverskridende problemer. Den udemokratiske, embedsmandsstyrede centralbank er i den forbindelse klart et skridt i den gale retning. Banken træffer økonomiske beslutninger med afgørende konsekvenser. De beslutninger mener SF skal træffes af valgte politikere – ikke af embedsmænd.

Et fleksibelt Europa i "flere rum" er helt grundlæggende en god idé, men vil være en nødvendighed, hvis EU skal håndtere udvidelsen med nye medlemslande på en politisk og socialt ansvarlig måde. Ved at stå udenfor fastholder Danmark perspektivet om et mere fleksibelt Europa, hvor der i større udstrækning tages hensyn til de økonomiske og politiske forskelle i medlemslandene.

Et dansk nej til ØMU'en vil have afsmit-

tende effekter på situationen i Sverige og Storbritannien, som så med stor sandsynlighed vil holde sig uden for ØMU'en. Et dansk nej vil således være en murbrækker for den nødvendige fleksibilitet i det europæiske samarbejde.

SF afviser derimod en ØMU-modstand baseret på nationalistisk selvtilstrækkelighed og fremmedfjendskhed.

Et nej til ØMU'en er langt fra et nej til europæisk samarbejde eller til at fastholde og udnytte Danmarks mulighed for at præge den europæiske dagsorden. SF er tilhænger af EU som en ramme om det nødvendige samarbejde mellem europæiske nationalstater om grænseoverskridende og fælles problemer, såsom på miljøområdet med grønne afgifter og hvad angår beskyttelse af arbejdstagere – for at forhindre social dumping samt sikre minimumsbeskatning af selskaber og obligatorisk indberetning af kapitalindtægter.

Dansk økonomi klarer sig udmærket uden for ØMU'en, hvortil kommer, at der er indgået en aftale om begrænsede valutakursudsving mellem den danske krone og euroen. Ingen lande i Europa kan have interesse i valutærisk ustabilitet eller grundløse devalueringer, og der vil derfor fortsat være interesse fra de øvrige EU-lande og Den Europæiske Central-

bank i at opretholde en sådan aftale. Direktøren for ECB, Wim Duisenberg, har tilkendegivet, at ERM-II-aftalen ikke vil blive påvirket af et dansk nej.

SF er bevidst om, at der også efter et dansk nej til ØMU'en vil være krav om en fornuftig økonomisk politik i Danmark. Men ØMU-reglerne er ikke ensbetydende med en fornuftig eller ansvarlig økonomisk politik. Med den økonomiske internationalisering er Danmark under alle omstændigheder afhængig af omverdenen, hvilket også påvirker den danske økonomiske politik. Ikke mindst af netop denne grund er det vigtigt at bevare handlefrihed i den økonomiske politik. For SF er det af afgørende betydning, at disse beslutninger træffes i Danmark inden for rammerne af det danske demokrati i stedet for at blive overladt til EU-systemet.

Socialistisk Folkeparti
Christiansborg
DK-1240 København K

Telefon: +45 33 37 44 91/92
Telefax.: +45 33 14 70 10
E-mail: sf@sf.dk
Hjemmeside: www.sf.dk/

Dansk Folkeparti

Dansk Folkeparti anbefaler et nej ved folkeafstemningen til euroen den 28. september 2000.

Dansk Folkeparti går ind for nationernes Europa. Det betyder, at Europa består af selvstændige lande, der som selvstændige stater kan samarbejde om fælles anliggender. Dansk Folkeparti går imod et føderalt Europa.

Den fælles valuta, euroen, indgår som et led for at få Europa omdannet til en union, hvor suveræniteten tages væk fra nationalstaterne. Der er ikke et økonomisk rationale bag Den Økonomisk-Monetære Union. Den er politisk motiveret. Motiveret af ønsket om at skabe enhed i Europa, hvor magten og suveræniteten er samlet ét sted.

Men det er en fejl at tro, at man kan integrere europæiske lande med en tusindårig tradition for selvstændighed til en union, der skal tale med én stemme, have én valuta og i sidste ende én præsident. EU er en konstruktion, som ikke nyder de europæiske befolkningers opbakning. Folkeafstemninger og meningsmålinger taler deres tydelige sprog.

EU vil altid forblive en udemokratisk konstruktion, fordi landene har forskellige sprog. Derfor vil der aldrig kunne opstå den fælles offentlighed, som er betingelsen for at have et fælles styre med fælles domstol og regering. Jo mere magt EU vil få, des mere udemokratisk vil det virke på europæerne. Der er tilstrækkelige problemer med at få demokratiet til at fungere bedst muligt i nationalstaterne, hvor der selv i små lande som Danmark kan være langt til hovedstaden, så det er et vanvidsprojekt at lægge beslutningerne længere væk fra borgerne.

Den fælles valuta, euroen, udgør en krumtap i ambitionen om at integrere Europa til en enhed. ØMU'en skal skabe én valuta, én fælles økonomi, én stat. ØMU'en drejer sig om

at udslutte nationalstaterne og deres mulighed for at bestemme deres egen udvikling og er således et led i den farlige drøm om at gøre Europa til en forbundsstat ligesom USA.

Derfor er det vigtigt, at Danmark siger nej til at udskifte sin nationale valuta, kronen, med EU's nye hybrid-valuta.

Økonomisk set er der ingen væsentlige gevinster for Danmark ved gå med i Euroland. Der er fordele og ulemper. Den vækst og fremgang, som blev lovet europæerne med euroens start 1. januar 1999, har ikke holdt stik. Tværtimod er euroen faldet mærkbart i værdi over for så godt som alle øvrige valutaer. For euroen er en kunstig konstruktion, som ikke er groet ud af et naturligt valutaområde. Euroland er uegnet til at have én fælles valuta.

Politisk betyder ØMU'en et stort skridt i retning af at ophæve dansk selvstændighed. At Danmark er et selvstændigt land betyder, at kun danskere må bestemme over danskere. Det er demokrati. Det er der en tusindårig tradition for i Danmark.

En vigtig grund til at sige nej er også umuligheden af at melde sig ud. Der findes ingen ret til løsrivelse eller udmeldelse i Euroland. Det er udemokratisk at binde fremtidige generationer til euroen. Desuden har føderale unioner uden en ret til udmeldelse en tendens til at blive centralistiske.

Der er derfor ingen grund til, at Danmark skulle opgive sin monetære selvstændighed.

EU er ved at udvikle sig i en gal retning. EU er i fuld gang med en udvikling, hvor al lovgivning ensrettes, herunder vil også skatte-lovgivning og sociallovgivning blive harmoniseret. Det er desværre endnu ikke gået op for flertallet af befolkningen, at det betyder, at det, der i første omgang kan se ganske hensigts-

mæssigt ud, indebærer en fastlåsning, som medfører, at forskellige lande og forskellige forhold tvinges ind i én ramme, som var de ens, og menneskers demokratiske mulighed for senere at ændre på noget bliver reelt frataget dem.

Med sanktionerne mod Østrig viste EU et nyt ansigt, som i stigende grad udviser totalitære tendenser. Et medlemsland boykottes uden at have gjort andet end at lade det nationale demokrati fungere. EU's udvikling hen mod et såkaldt "værdifællesskab" betyder, at retsstaten sættes ud af kraft. Socialisternes drøm om den gennemstyrede stat, hvor almindelige mennesker overvåges og sættes under administration, er EU ved at realisere.

Samtidig er EU begyndt at etablere permanent overvågning af befolkningerne med

"European Monitoring Centre on Racism and Xenophobia" (EUMC) i Wien. Centret vil i praksis fungere som et angreb på ytringsfriheden, fordi ytringer, der kritiserer indvandringen, bliver udlagt som racistiske.

Beslutningen om for evigt at afskaffe den danske krone og det danske folks selvstændighed vil Dansk Folkeparti bekæmpe.

Dansk Folkeparti
DK-1240 Christiansborg

Telefon: +45 33375199
Telefax: +45 33 37 51 91
E-mail: df@ft.dk
Hjemmesider: www.kronen.dk
www.dansksfolkeparti.dk

Centrum-Demokraterne

Der er ingen skjulte dagsordener i Centrum-Demokraternes ja til den fælles mønt. Vi gør det, fordi vi mener, det er bedst for vores børn, børnebørn, familie, venner og resten af Danmark.

For CD handler afstemningen mest om fællesskab med resten af Europa og mindre om økonomi.

Der er måske en mindre økonomisk forskel mellem at have kroner eller fælles mønt. Men det er svært at spå om fremtiden, og en eventuel økonomisk forskel er ikke det vigtigste for CD. Det er helt naturligt for os, at den fælles mønt handler om Danmarks indflydelse i Europa.

Vi skal knytte os så meget til de andre europæiske lande som muligt. Vi skal være en del af fællesskabet.

CD tænker på det fællesskab, hvor man sætter sig nogle fælles mål, og hvor selvstændige lande selv finder ud af, hvordan disse mål kan nås. Det skal vi ikke tage afstand fra ved at stemme nej til den fælles mønt.

Vi skal heller ikke glemme, at med et nej siger vi til de andre lande i Europa, at vi ikke tror på de politiske visioner om fremtidens nære samarbejde mellem de europæiske lande.

Vi siger, at vi hellere vil stå ude på sidelinjen og afvente udviklingen. Men når vi ikke vil være med i et samarbejde, så vil vi heller ikke blive taget særlig seriøst.

Vi skal derimod søge indflydelse og gøre os gældende overalt, hvor vi kan komme til det. For et lille land skal ikke isolere sig. Ellers beslutter stort set resten af Europa, hvad de vil, og vi kan så senere rette ind efter dem. Det er ikke selvstændighed i CD's øjne.

Vi er danskere, vi bor Europa, og vi er europæere. Derfor skal vi også være med til at be-

stemme, hvad der sker ude foran vores hoveddør.

I hundreder af år har danskere sejlet verdenshavene tynde, og vi har været med i EU i snart 30 år. Ingen af delene har gjort os mindre danske af den grund. Tværtimod.

EU kan sammenlignes med NATO. Det er sikkerheden for, at også mindre lande har en chance for at komme til orde og beskytte deres egenart.

Står vi uden for den fælles mønt, er det de andre EU-lande, der sætter niveauet for Danmarks rente og kursen for kronen. De beslutter sig først, og inden dagen er gået, følger vi efter. Men vi har ikke haft ét ord at skulle have sagt.

Pudsigt er det, at store lande som Tyskland og Frankrig bøjer sig mod hinanden og mister indflydelse.

Vi skal heller ikke glemme, at en fælles mønt forhindrer, at netop store lande kan gøre, som det alene passer dem. Det forhindrer, at de bekæmper eller modvirker hinanden. De skal samarbejde med alle.

Danmark skal samarbejde med andre lande, hvis vi skal rokke ved tingene. En enkelt amerikansk pensionskasse kan udhule værdien af vores krone på mindre end en uge. Men spekulanter har kun en meget lille chance over for en stor fælles valuta. Det er langt mere stabilt.

Dermed får vi mere tryghed og mere overskud til fortsat at udvikle vores velfærdssamfund. Vi styrker mulighederne for at indrette Danmark, som det passer os. Så vi kan sikre vores pensioner, fastholde vores sociale ydelser og i det hele taget tage hensyn til de grupper af danskere, der har behov for hjælp.

CD afviser enhver tale om en fælles stat – et Europas Forenede Stater. Det er simpelthen

noget vrøvl, når venstrefløjen konstant hiver begrebet frem.

Frankrigs præsident Jacques Chirac har allerede fastslået, at det ikke er på tale. Ingen kan seriøst forestille sig, at La France vil underlægge sig en fællesstat. Eller hvad med England, Spanien, Italien og Tyskland?

Disse gamle stater kan man aldrig sammenligne med Amerikas Forenede Stater. USA blev jo samlet af indvandrere, det var et nyt land, mens Europa består af tusindårige nationalstater. CD vil ikke acceptere begrebet Europas Forenede Stater fra modstandere af EU og den fælles mønt, for det eksisterer simpelthen ikke.

Nej-sigerne forsøger at få debatten om den fælles mønt til at handle om alt muligt andet end det væsentlige. Fordi de ved, at de ikke kan vinde, hvis de holder sig til sagen.

Enten beskylder de ja-sigerne for at være udanske og nærmest landsforrædere, eller også er vi i gang med at sælge Danmark til et i deres øjne altædende bureaukratisk EU.

Ingen af delene er sande, og CD stemmer ja til den fælles mønt, fordi vi elsker Danmark. Det er mildt sagt en underlig tanke, at vi skulle stemme ja med den hensigt at skade Danmark.

Vi elsker Danmark – derfor stemmer vi ja!

Centrum-Demokraterne
Christiansborg
DK-1240 København K

Telefon: +45 33 37 48 54

Telefax: +45 33 37 48 56

E-mail: cdalra@ft.dk

Hjemmeside: www.centrumdemokraterne.dk

Det Radikale Venstre

Det Radikale Venstre anbefaler de danske vælgere at stemme ja til Danmarks deltagelse i den fælles valuta, euroen, ved folkeafstemningen den 28. september.

Den fælles valuta sikrer økonomisk stabilitet i Europa. Euroen giver medlemslandene en række væsentlige økonomiske fordele, og den sikrer, at EU-landene fører en solidarisk økonomisk politik, hvor de små lande får en hidtil uset indflydelse på deres egen udvikling. For Det Radikale Venstre er det er de vigtigste argumenter for et ja til dansk deltagelse i euroen.

Verden ændrer sig med hastige skridt i disse år. Globaliseringen i form af mere åbenhed over grænserne for mennesker, kapital, varer, viden, idéer og information er overordnet set et gode, der har givet grobund for demokrati, menneskerettigheder og velstand verden over. Men globaliseringen og den teknologiske udvikling rummer også problemer og store udfordringer. De frie kapitalbevægelser gør de enkelte lande sårbare over for valutaspækulation. Især små lande udsætter sig selv for en betydelig risiko, fordi internationale spekulanter nemt kan sætte små valutaer under pres, med tab af eksport, arbejdspladser og investeringer til følge. Valuta-uroen, som ramte adskillige europæiske lande i begyndelsen af 1990'erne, viste, hvor svært det er at modstå et sådant pres, når man står alene. I fællesskab med de andre europæiske lande vil vi være bedre rustet mod lignende situationer i fremtiden. Derfor er den fælles valuta et positivt svar på nogle af de udfordringer, globaliseringen stiller os overfor.

Den ro og stabilitet, vi opnår gennem deltagelse i den fælles mønt, vil være til gavn for alle dele af det danske samfund. Dansk er-

hvervsliv vil nyde godt af at tilhøre et stabilt og sikkert valutaområde, hvor lav rente og lav inflation fremmer investeringslysten. Det giver flere arbejdspladser og er således med til at sikre velfærden. En sund økonomi er forudsætningen for at kunne opretholde et velfærdssamfund.

Det europæiske fællesskab er bygget på tanken om, at et forpligtende samarbejde mellem landene i Europa vil udrydde sandsynligheden for, at vi igen søger at løse konflikter med våben. Samtidig er der i et moderne internationalt samfund en række grænseoverskridende problemer, som landene kun kan løse i fællesskab. Alle lande i Europa handler meget med hinanden og er afhængige af hinandens økonomiske udvikling. Derfor er det gavnligt for alle, at vi samarbejder om at føre en økonomisk politik, hvor vi løfter i flok i stedet for at eksportere problemerne til hinanden. Under kriserne i 1970'erne var det almindeligt, at et land devaluerede sin valuta for at skaffe sig en fordel på eksportmarkederne. Dermed spillede man blot sorteper videre til nabolandene. Den form for nationalegoistisk politik er afskaffet med den fælles valuta, hvilket er i god overensstemmelse med den fastkurspolitik, Danmark i realiteten har ført siden 1982. De europæiske lande har gensidigt forpligtet sig til at føre en sund og solidarisk økonomisk politik, som sikrer stabilitet, høj beskæftigelse og social ansvarlighed. Det Radikale Venstre finder, at den fælles valuta er en god kombination af ægte samhørighed og sund fornuft.

Den største nyskabelse ved den fælles valuta er, at hvor de små lande tidligere ensidigt måtte tilpasse sig de store lande, får de små lande nu medindflydelse på den økonomiske udvikling i Europa. At store europæiske lande

som Tyskland og Frankrig frivilligt har afgivet deres fortrinsstilling er en enestående historisk situation, som understreger den gensidige forpligtelse, der præger det europæiske samarbejde.

Som det internationale samfund ser ud, kan ingen afsondre sig fra påvirkninger udefra. Det er følgerne af en grænseoverskridende økonomi. Indflydelse på egen udvikling kræver derfor samarbejde og deltagelse, ikke egoisme og isolation.

Hovedparten af Danmarks eksport går til euro-landene, og vi er derfor dybt afhængige af den økonomiske politik, de fører. Uanset om vi deltager i den fælles mønt eller ej, er vi nødt til at føre en økonomisk politik, der ligger tæt op ad euro-landenes. Der er ingen alternativer. Det er derfor langt bedre, at Danmark er med til at fastlægge den økonomiske politik i euro-området frem for at stå udenfor og indrette sig efter de andre. Det Radikale Venstre mener, at det tjener Danmarks interesser bedst at deltage fuldt ud i det europæi-

ske samarbejde med de rettigheder og pligter, det indebærer.

At have indflydelse på egen udvikling er at have reel suverænitet. Det Radikale Venstre er stærk tilhænger af, at Danmark får størst mulig indflydelse på sin egen udvikling. Dansk tilslutning til den fælles valuta er en vigtig del af fundamentet for, at vi kan forme vores egen fremtid. Det handler om vores egen mulighed for at styre udviklingen på en måde, så vi sikrer de værdier om demokrati, frihed og social ansvarlighed, vort samfund er bygget på. Værdier, som vi deler med vore partnere i EU.

Det Radikale Venstre

Christiansborg
DK-1240 København K

Telefon: +45 33 37 47 47
Telefax: +45 33 13 72 51
E-mail: radikale@radikale.dk
Hjemmeside: www.radikale.dk

Enhedslisten – De Rød-Grønne

Enhedslisten er grundlæggende imod Den Europæiske Union. EU er skabt for at opfylde den europæiske storindustri krav om fri bevægelighed for varer, kapital og mennesker på bekostning af demokrati, solidaritet og miljøbeskyttelse. EU sætter markedet før mennesket. Vi sætter mennesket før markedet.

Ingen statsmagt uden egen mønt. Euroen er, sammen med andre tiltag som EU's militære enhed og Europol, et vigtigt led i opbygningen af en ny stat – Europas Forenede Stater. Vi er på vej mod en supermagtsopbygning, en ny magtblok, som rivaliserer med andre magtblokke og med udviklingslandene og almindelige mennesker som de helt store tabere.

Enhedslisten arbejder for en anden udvikling. Vi ønsker et alliancefrit Danmark, der ikke er spærret inde i en magtblok, men fører en politik til fremme af frihed, lighed og solidaritet i hele verden i samarbejde med alle lande, europæiske som ikke-europæiske, der støtter disse mål.

En lang række uafhængige økonomer fastslår samstemmende, at det ikke har den store økonomiske betydning, om Danmark deltager i euroen. Den Økonomisk-Monetære Union er ikke – og har aldrig været – en økonomisk nødvendighed, men først og fremmest et politisk projekt.

Det handler altså ikke om at spare penge ved valutavekslinger, men om at uddybe den politiske integration. For at opfylde de såkaldte konvergenskriterier og vækst- og stabilitetspagten har euro-landene ført en stram økonomisk politik. Overalt har vi været vidne til en voksende afvikling af den offentlige velfærd til fordel for en omfattende udlicitering og privatisering for at skære ned på de offentlige bud-

getter – uanset at dette har medført dårligere service over for borgerne.

Konsekvenserne af de stramme krav til den økonomiske politik har udløst protester og strejker rundt om i EU-landene. Der har været store demonstrationer og strejker i bl.a. Frankrig, Italien, Spanien og Grækenland, når disse landes regeringer har gennemført nedskæringer og privatiseringer for at leve op til ØMU'ens stramme konvergenskriterier.

Også i Danmark har vi set nedskæringer og udliciteringer, som kan forklares med ØMU-tilpasning. Det danske velfærdssystem, som bygger på et solidariske princip, hvor social- og sundhedspolitikken betales over skatterne, er under voldsomt pres. Medlemskabet vil forøge presset på vort velfærdssystem.

For med en fælles mønt kan EU ikke tillade, at enkelte lande "skejer ud" og eksempelvis kick-starter økonomien – som den danske regering gjorde i 1993 – for at få gang i beskæftigelsen eller bruger finanspolitiske instrumenter for at sikre en relativt høj social velfærd. Hvis ØMU-projektet skal hænge sammen, bliver euro-landene nødt til at harmonisere såvel skatte- og finanspolitikken som social- og arbejdsmarkedspolitikken. Det ligger også i de udspil til ny EU-traktat, som formentlig besluttes til december i Nice.

Af den grund ønskede Enhedslisten også, at en folkeafstemning først blev afholdt efter Nice-topmødet. Så ville der være et reelt nyt grundlag for befolkningen at tage stilling til et eventuelt dansk medlemskab af euroen. Et medlemskab, som et flertal af den danske befolkning besluttede, både i 1992 og i 1993, at man ikke ville være med i. Men regeringen og de øvrige ja-partier ser stort på disse beslutninger og tvinger nu befolkningen til at tage

stilling til samme spørgsmål, inden den kender de fremtidige konsekvenser heraf.

Ønsker vi en dybere politisk og økonomisk integration med de samfundsmæssige konsekvenser, det vil medføre? Det er efter Enhedslistens mening det ene centrale spørgsmål i euro-afstemningen.

ØMU'en er udemokratisk. ØMU'en overlader vigtige politisk-økonomiske beslutninger til en lille klike af embedsmænd i Den Europæiske Centralbank. En gruppe direktører, som alene skal tage hensyn til prisstabilitet og ikke til eksempelvis bekæmpelse af arbejdsløshed eller initiativer, der fremmer en bæredygtig udvikling.

ØMU'en overtager i realiteten magten på helt centrale samfundsområder fra regering, parlament og nationalbank. Man kan sammenligne det med regeringens rolle over for amter og kommuner. Hvor regeringen udstikker de overordnede økonomiske rammer for amters og kommuners politiske muligheder, på samme måde vil ØMU'en udstikke de overordnede økonomiske rammer for de enkelte euro-lande. Dermed forhindrer den reelt muligheden for et politisk flertal for at føre eksempelvis en aktiv beskæftigelsespolitik.

Den politiske magt og indflydelse flyttes opad til stadig færre mennesker i stedet for at blive flyttet nedad, så borgerne får mere indflydelse. Med andre ord: politiske partier, bevægelser, faglige organisationer, ja hele befolk-

ningen i Euroland mister indflydelse på egen hverdag.

Ønsker vi en udvikling, hvor den enkelte borger får stadig mindre demokratisk indflydelse på sin egen hverdag? Det er efter Enhedslistens mening det andet centrale spørgsmål i euro-afstemningen.

Enhedslisten ønsker en anden slags samarbejde i Europa. Et samarbejde baseret på demokratiske principper, som er åbent for alle, og som fremmer en bæredygtig og socialt ansvarlig udvikling.

Vi ønsker at nedbryde alle eksisterende magtblokke til fordel for en verden, hvor de enkelte lande kan gå foran med sociale og økologiske fremskridt. En udvikling, hvor demokratiet udvikles, frem for at magten centraliseres.

Verden har behov for et andet Europa. Og vi vil bruge et dansk nej den 28 september til at sætte gang i udviklingen af alternativer til EU. Vi har udgivet en pjece på engelsk om vore ideer til alternativer. Den kan rekvireres hos os.

Enhedslisten – De Rød-Grønne

Studiestræde 24, 1

DK-1455 København K

Telefon: +45 33 93 33 24

Telefax: +45 33 32 03 72

email: landskontoret@enhedslisten.dk

Hjemmeside: www.enhedslisten.dk

Kristeligt Folkeparti

Den 28. september skal danskerne stemme om forbeholdet over for den fælles valuta, euroen. Danmark deltager i dag i den økonomiske og monetære unions første to faser. Folkeafstemningen handler om den økonomiske og monetære unions tredje fase, hvor landene har fælles valuta og deraf fælles penge- og valutapolitik. Der er både fordele og ulemper forbundet med euro-samarbejdet, hvilket bekræftes af de mange rapporter, som er udkommet om emnet.

Kristeligt Folkeparti anbefaler ud fra en samlet vurdering af fordele og ulemper, at danskerne stemmer nej ved afstemningen om den fælles valuta, euroen, den 28. september.

Værdier er mere end det, der kan måles i kroner og euro. Derfor skal vi ikke kun se på, hvad en eventuel tilslutning til euroen betyder for vores økonomi. Vi skal også se på, hvad euro-projektet på længere sigt vil betyde for hele samarbejdet i EU.

Kristeligt Folkeparti mener ikke, at Danmark skal isolere sig og klare sig selv – og lade de andre sejle deres egen sø. Kristeligt Folkepartis nej er ikke et indadvendt nationalistisk nej. Det er et udadvendt nej, som udspringer af Kristeligt Folkepartis visioner for fremtidens EU. Kristeligt Folkeparti er tilhænger af et forpligtende samarbejde mellem alle europæiske lande, hvor formålet er fred og fællesskab til at løse de grænseoverskridende problemer, som landene ikke kan løse hver for sig. Uanset om det bliver et ja eller et nej til euroen, er Danmark fortsat fuldgældigt medlem af EU.

Det er meget vigtigt for Kristeligt Folkeparti at understrege, at euro-forbeholdet skal tages alvorligt. Euro-forbeholdet skal ikke væk, alene fordi det har fået konsekvens. Forbeholdet blev til, fordi et flertal i den danske befolk-

ning sagde nej til Maastricht-traktaten i 1992. I realiteten er den eneste afgørende forskel fra dengang og til i dag, at de andre lande har valgt at indføre euroen som planlagt.

Dansk deltagelse i den fælles valuta betyder efter Kristeligt Folkepartis mening:

– At Danmarks økonomiske handlefrihed mindkes. Danmark kan ikke føre selvstændig penge- og valutapolitik, hvis vi deltager i den fælles mønt. Det kan give problemer, hvis den danske økonomi kommer for meget ud af trit med de øvrige landes økonomi, fordi den fælles penge- og valutapolitik i euro-samarbejdet vil være afstemt efter flertallets behov.

– At det vil være vanskeligt at gå tilbage til den danske krone, hvis den fælles mønt bliver en fiasko. Risikoen er til stede, fordi det kan vise sig, at landenes økonomiske udvikling er for forskellige. Euro-samarbejdet har kun eksisteret siden 1. januar 1999, og det er alt for kort tid til at vurdere euroens overlevelsesmuligheder på længere sigt.

– At det danske samfund bliver mindre demokratisk, fordi flere økonomiske og politiske beslutninger træffes uden for Danmark. Kristeligt Folkeparti mener, at beslutningerne skal træffes så tæt på borgerne som muligt. Derfor skal EU kun blandes ind i de opgaver, hvor der er et klart behov for fælles løsninger, og hvor der er opbakning til det i den danske befolkning.

Kristeligt Folkeparti mener desuden:

– At euro-projektet vil medføre yderligere integration, f.eks. når det gælder arbejdsmarkedspolitik, skattepolitik og socialpolitik. Det vil forstærke en udvikling hen imod et Europas Forenede Stater.

– At euro-projektet er skabt for at skabe større velstand i euro-landene. EU bør i stedet bruges

til at fjerne velstandskløften mellem rige og fattige lande i verden. Det kan bl.a. ske ved at fjerne toldmurene mellem EU og udviklingslandene.

– At jo mere integreret EU bliver, jo sværere vil det blive at optage nye medlemmer i EU. De nye lande skal opfylde flere krav og regler for at komme ind i varmen.

Kristeligt Folkeparti erkender samtidig, at der kan være fordele ved at ophæve forbeholdet over for euroen:

– Ved at ophæve forbeholdet får Danmark direkte indflydelse på den videre udvikling af euro-samarbejdet, herunder Den Europæiske Centralbanks penge- og valutapolitik.

– Dansk deltagelse i en fælles mønt vil kunne bidrage til at beskytte Danmark mod valutaspækulation og mod de økonomiske tilbageslag, der rammer EU-landene som helhed.

– Den fælles valuta vil lette samhandelen og turismen mellem euro-landene.

Det er vigtigt for Kristeligt Folkeparti, at danskerne ikke føler sig truet til hverken et ja eller et nej ved afstemningen den 28. september. Der er fordele og ulemper ved euro-projektet. Uanset resultatet vil livet gå videre uden dramatiske ændringer. Der skal være plads til og respekt for, at vi hver især stemmer efter, hvilket Danmark og hvilket Europa vi gerne vil leve i og give videre til de næste generationer.

Kristeligt Folkeparti

Allégade 24A, 1. sal

DK-2000 Frederiksberg

Telefon: +45 33 27 78 10

Telefax: +45 33 21 31 16

E-mail: krf@krf.dk

Hjemmeside: www.krf.dk

JuniBevægelsen

JuniBevægelsen siger nej til at ophæve den danske undtagelse fra ØMU'en og euroen. Folkeafstemningen den 28. september handler om meget mere end mønter og vekselgebyrer. Det handler om mere union og mindre selvbestemmelse. Den selvbestemmelse, vi først har opgivet, kan vi ikke få igen.

Euroen er ikke en praktisk mønt, som blot er designet for at hjælpe erhvervslivet. Den er opfundet for at skabe mere union. Euroens nedtur har fået flere økonomer til at pege på, at Euroland mangler redskaber til at føre en samlet økonomisk politik. Med ØMU'en vil derfor følge nye krav om ensretning af skatter og offentlige udgifter for at sikre den samme økonomiske udvikling i hele EU.

Eurolands behov for at ensrette den økonomiske politik vil give den danske velfærdsmodel problemer, hvis vi bliver medlem. Vi har et højt skattetryk og dermed råd til et meget solidarisk socialt system. De øvrige lande bruger mere private forsikringer og brugerbetaling. Et system, som især stiller folk uden for arbejdsmarkedet dårligt.

Euroland har reelt ikke redskaberne til at skabe flere jobs. Eurolands centralbank kigger først og fremmest på inflationen, når den fastsætter renten. Vi har endnu ikke set, hvordan Euroland tackler en økonomisk krise, hvor arbejdsløsheden stiger.

Danmark kan følge Eurolands pengepolitik, så længe det er fornuftigt. Ved at beholde kronen sikrer vi os en "nødudgang", hvis tingene går galt i Euroland, eller samarbejdet udvikler sig på en måde, vi ikke bryder os om.

"For Danmarks vedkommende er det svært at pege på realøkonomiske grunde til, at kronen er overvurderet og således skulle være genstand for spekulation..." siger Det Økono-

miske Råds Formandskab, "De Økonomiske Vismænd", om situationen, som den forventes at være efter et dansk nej til euroen (i resumé af vismandsrapporten forår 2000).

Danmark har en sund økonomi og en aftale med Eurolands centralbank om, at den hjælper os, hvis kronen bliver angrebet. Eurolandene har ingen grund til at opsiges den aftale. Hvis Danmark blev nødt til at devaluere efter et valutaangreb, ville vi nemlig få konkurrencefordele – det er de andre ikke interesseret i.

Euroen er her, uanset om vi stemmer ja eller nej. Alle kan bruge euroen, hvis de vil. Erhvervslivet kan frit handle i euro. Danske huskere kan tage deres lån i euro, hvis de har mere tillid til euroen end til kronen. De 11 lande i Euroland vil snart kun have euro. Danskerne får derfor glæde af lettere at kunne sammenligne priser og veksle penge uanset resultatet den 28. september.

Vi har råd til selvstændigheden. Danmark har en bedre økonomi end Euroland og kun halvt så stor arbejdsløshed. Vi adskiller os også fra Euroland ved, at vi har større handel med landene uden for Euroland.

"De Økonomiske Vismænd" siger, at de økonomiske fordele ved ØMU'en er "små og usikre". Vismændene mener også, at vi kan fortsætte den nuværende politik med at knytte den danske krone tæt til Euroland uden at være medlem. Ved at sige nej bevarer vi retten til selv at træffe beslutninger om landets økonomi og pengesager.

Selv om Danmark ved medlemskab af ØMU'en ville få indflydelse i Eurolands centralbank, ville indflydelsen blive begrænset. Den danske nationalbankdirektør ville sidde med ved bordet, men da det ifølge traktaten er

direkte forbudt at tage hensyn til eget land, ville hun være tvunget til at handle efter, hvad der er bedst for Euroland som helhed. Det giver et resultat, der måske passer til gennemsnittet, men ikke til det enkelte land.

Danmark er ikke alene om at være fri fra Euroland. Sverige og Storbritannien har valgt det samme. Ved at fastholde dette valg giver vi EU's ansøgerlande i Central- og Østeuropa bedre mulighed for at være med i EU på lige vilkår uden at skulle afgive magten over egen økonomi. Sammen med Danmark, Sverige og Storbritannien vil de stå stærkere over for Euroland.

"Det sidste skridt vil være fuldbyrdelsen af integrationen i en europæisk føderation," udtalte den tyske udenrigsminister Joschka Fischer den 12. maj 2000. Vil det ende med Europas Forende Stater? Unionen udvider sig i hvert fald på de områder, som netop kendetegner en stat: pengevesen, politi, militær, udenrigspolitik, social sikkerhed og borgerrettigheder. Samarbejde er godt, men en ensrettet union er for meget.

Ansvar for et lands helt grundlæggende funktioner bør ikke flyttes til en overstatslig institution, men ligge hos landet selv i et demokratisk system, hvor beslutningerne tages tæt på borgerne.

JuniBevægelsen er en tværpolitisk bevægelse, hvis medlemmer er modstandere af eller kritiske over for EU. Bevægelsen har medlemmer fra størsteparten af de danske politiske partier. Bevægelsen tager kun stilling til emner, der angår Danmarks tilknytning til EU. Den overordnede indstilling er, at Danmarks politik skal debatteres på demokratisk vis blandt landets borgere og afgøres i det danske Folketing.

JuniBevægelsen

Skindergade 29, 1.

DK 1159 København K

Telefon: +45 33 93 00 46

Telefax: +45 33 93 30 67

E-mail: jb@junibevægelsen.dk

Hjemmeside: www.junibevægelsen.dk

Folkebevægelsen mod EU

“ØMU'en er affyringsrampe for den politiske union,” har tidligere kommissionsformand Jacques Delors udtalt.

EU-landene har meget forskellige økonomiske udgangspunkter. Men de skal føre præcis den samme økonomiske politik, når de har indført EU's fælles valuta. Det vil medføre spændinger og modsætninger, som vil kræve politiske reguleringer af bl.a. skatte-, finans-, arbejdsmarkeds- og socialpolitikken, hvis Euroland skal undgå en sprængning.

På grund af kravene til euro-landenes økonomiske politik vil en dansk regering ikke i en situation med stor arbejdsløshed kunne forøge statens udgifter i forhold indtægterne. Det var netop, hvad den nuværende regering gjorde i 1993. Og arbejdsløsheden sank. Havde Danmark på det tidspunkt været et euro-land, havde landet fået en bøde på ca. 5 milliarder kr. for overtrædelse af EU's økonomiske krav, har bl.a. LO beregnet. Det vigtigste for euro-landene er at undgå inflation. Derfor dikteres der tilbageholdenhed med udgifterne, også selv om en sådan tilbageholdenhed koster arbejdspladser. Arbejdsløsheden i de store euro-lande er følgelig langt højere end i ikke-euro-landene Danmark, Sverige og England.

Også på andre måder vil et medlemskab af euroen betyde, at den danske velfærdsstat kommer under angreb. Væsentlige områder inden for socialpolitikken er i Danmark finansieret gennem skatterne, hvor de i euro-landene fortrinsvis er finansieret gennem private forsikringer. I takt med at skattepolitikken bliver harmoniseret, vil Danmark blive nødt til at lægge sin politik om på grund af presset fra EU.

Af hensyn til bevarelsen af den nordiske velfærdsmodel anbefaler Folkebevægelsen mod EU at stemme nej til euroen.

Ifølge Maastricht-traktaten ligger den økonomiske magt i euro-området hos Den Europæiske Centralbank, der styres af direktørerne for medlemslandenes nationalbanker. Disse direktører skal alene stå til ansvar over for EU-traktaten – ikke over for vælgerne. Så de kan i fred varetage deres vigtigste opgave: at holde inflationen nede, også selv om det skaber arbejdsløshed. At helt centrale dele af medlemslandenes økonomiske politik skal styres af ikke-valgte embedsmænd, der heller aldrig er på valg, undergraver alvorligt demokratiet.

Ved euro-medlemskab fraskriver regeringen (og kommende regeringer) sig muligheden af at benytte væsentlige instrumenter i den økonomiske politik. Et land, der rammes særlig hård af en økonomisk påvirkning udefra, kunne tidligere benytte bl.a. ændringer i valutakurs og renteniveau til at genvinde den økonomiske balance. Det er ikke længere muligt, når Den Europæiske Centralbank har hals- og håndsret over rente og eurokurs. Så resterer kun lønsænkninger og forhøjet arbejdsløshed som midler for de enkelte lande til at skabe en ny økonomisk “balance”.

Regeringen hævder, at Danmark til gengæld får større indflydelse ved at “sidde med ved bordet” i Frankfurt. Men dels er væsentlige prioriteringer i Eurolands økonomiske politik allerede traktatfæstet – hvad der i sig selv er meget udemokratisk, da økonomiske prioriteringer netop er noget af det, man normalt har afgjort ved parlamentsvalg – dels tager banken erfaringsmæssigt mere hensyn til de “store” økonomier end til de små. Og selv om nationalbankdirektør Bodil Nyboe Andersen skulle få sæde i Den Europæiske Centralbanks bestyrelse, må hun ikke (som hun selv har understreget) kæmpe for særlige danske

interesser, men kun for EU's. Der er derfor ingen indflydelse at vinde ved euro-medlemskab, kun suverænitæt at miste.

EU står ved en skillevej. En ny regeringskonference er i gang og forventes afsluttet i december 2000 i Nice i Frankrig. Regeringerne i flere central- og østeuropæiske lande forhandler med EU om medlemskab, og der raser en debat om hele det europæiske samarbejdes fremtid. I den nye Nice-traktat vil “fleksibilitet” få en fremtrædende plads og tillade en “kernegruppe” af lande at gå i spidsen med øget integration – uden at de lande, der ønsker en anden udvikling, får mulighed for at gå deres egen vej. Nice-traktaten skal fjerne enhver reel hastighedsbegrænsning på marchen mod Europas Forenede Stater. Inden optagelsen af nye medlemslande ønsker de gamle lande således at have sikret sig den altafgørende indflydelse på hele EU's udvikling, så den ikke kan ændres ved en eventuel udvidelse med en række lande med et helt andet udgangspunkt og helt andre behov.

Euroens ensretning af medlemslandenes

økonomiske politik, og Nice-traktatens sandsynlige bestemmelser om institutionelle ændringer og fleksibilitet, er alle elementer i dette billede. Men jo dybere og hurtigere integrationen bliver, jo vanskeligere bliver det for ansøgerlandene at leve op til EU's krav.

Også af den grund anbefaler Folkebevægelsen mod EU at stemme nej til euroen. Et dansk nej vil formentligt umiddelbart få den effekt at styrke den i forvejen meget betydelige euro-modstand i Sverige og Storbritannien samt øge sandsynligheden for, at de fleste nord-europæiske lande holder sig uden for euro-zonen. Dette vil, på sigt, give ansøgerlandene et positivt alternativ til fuldt EU-medlemskab.

Folkebevægelsen mod EU

Sigurdsgade 39A

DK-2200 København N

Telefon: +45 35 82 18 00

Telefax: +45 35 82 18 06

E-mail: folkebevaegelsen@folkebevaegelsen.dk

Hjemmeside: www.folkebevaegelsen.dk